

νηπιοφρονέω - ὡ. Γ. Ρουσιάδ. 48.

Νηπιτικά ιερά, τά. (ἐκκλησιαστ.) 782. — "Ιδε Α. Π. Βρετ. Νεοελλην. φιλολογ. μέρ. 4.

Νησαγορά, ή Τουρκιστί 'Αδα παζάρ, παρά την Νικομήδειαν. 'Ακρ. 23 'Ιουν. 90.

νησιογραφία, ή. 'Α. Μηλ. 74.

νησιωγράφοι, οι. 'Α. Μηλ. 74.

νησιογράφεω - ω. νησιογραφοῦντες. 'Α.

Μηλ. 88.

νησιογραφία, ή. 'Α. Μηλ. 88.

νησιονόλλητος, 2. (πέλαγος.) Ιάχ. Πολυλ. 92.

νησοπέλλαιος, τό. Σχ. Λεβ. λ. 61.

νησοπύργιον, τὸ κοινῶς μποῦρτοι τῆς Ναυπλίας. Σιδι, 36.

νησοσειρά, ή. Α. Σκιντζόπ. ἐν Προμ. 90.

νησοσπαρτος, 2. (θάλασσα.) Σπ. Παραν. ἐν 'Εστ. 21 Μαρτ. 93.

νησοσυστάδες, αἱ. Μ. Σ. ἐν Ἐγκυλ. λ.

νησόφυτος, 2. (τὸ Αἴγαιον πέλαγος.) 'Ιω. Καρασ.

νησοσφέραμφιον, τό. Γρ. Χαντσ. 47.

νησοστρόφος, 2. (ελλη.) 'Α. 'Ρ. Ράγκ. ἐν 'Απομνημον. 94.

νησοσφρόδος λεπτάς, ή. (ζωολογ.) 'Ηρ. Μητσόπ. 33.

νησωδῶν δομορένεια, ή. (ζωολογ.) Λατ. anatidae. Σ. 'Αρισταρχ. 84.

νηστειομανία, ή τελευτῶντος τοῦ ἔτους 1886 καταλαβούσα τινας ἐν τῇ βορειοδυτικῇ Εὐρώπῃ, οἷον τὸν Σούσκην, Μερλάτην καὶ ἄλλους. 'Ακρ. 5 Νο. καὶ 9 Δεκ. 86.

νηφοκοκκόζωμον, τό. (κωμικ.) ὄνομασία ἐλληνική δῆθεν τοῦ καφὲ τοῦ βρασμένου, «ὅτι νῆφει ποιεῖ τοὺς αὐτὸν πίνοντας.» Δ. Κ. Βιζάντ. 36.

Νιαγαράδηδον χυνόμενα αἴματα. » 'Ραμπ. 14 'Ιουλ. 88. — Τὸ ἐπίρ. ἐσχηματίσθη ἐκ τοῦ ἐν 'Αμερικῇ γνωστοῦ καταρράκτου, Νιαγάρα ὡς συνήθως γράφεται παρ' ἡμῖν. Νιάγαρα δ' εύρον αὐτὸν γεγραμμένον δίς καὶ τρις ὑπό Κ. 'Αστωπίου τῷ 1858 ἐν τῷ περὶ Ἀλεξανδροῦ τοῦ μεγάλου λόγῳ του.

νιγλάρισμα, τό. Γαλ. air de fifice. 'Ονομ. ναυτ. 58. -- 'Αγ. Βλ. λ. 97.

νιγλαρισής, θ. Γαλ. joneur de fifice. 'Αγ. Βλ. λ. 97.

Νιγροειδής, 2. Κυρ. Καπετ. 08.

νικέλινος, 3. (νομίσματα.) 'Ακρ. 31 'Ιαν. 94. — νικέ λι ο δὲ νομίσματα ἐγράφησαν ἐν Παλιγ. 31 'Ιαν. 94.

= **νικέλιον**, τό. (όρυκτολογ.) 'Ελ. κώδ.

61. — Θ. 'Αφεντ. 76 — 'Αν. Κ. Δαμδ. 85.

Νικελόδοτομος, ὁ "Αστυ 10 Μαΐου 96. — "Ιδε 'Αργυρόστομος.

νικελόω - ω. νικελούμενά ἐργαλεῖα. 'Εφ. συζητ. 11 Σεπτ. 94. — «θὰ νικελωθοῦν οἱ πόδες τοῦ πύργου τοῦ » 'Ειρηνὴ τῷ 1900. » 'Εφ. » 19 Οκτ. 98.

νικέλωμα, τό. « 'Εφ. » 19 Οκτ. 98.

νικηδότης, ὁ. Β. 'Αποστολίδ. 88.

Νικηράτιον, (νποχος. τοῦ ἀργαίου κυρ. ὄνομα. Νικηράτη, η.) Δ. Ν. Βερν. 60.

νικηράτος, 2. (ὁ κόλπος τῆς Σαλαμίνος.) N. I. Σαρ. 39. — Τὸ Νικήρατος ὡς κύρ. μόνον ὄνομα κείται ἐν τοῖς Λεξ. τῆς ἀρχ. γλ.

νικήσμας, 2. 'Ιταλ. non invincibile, o evitabile.

Νικηταῖδης, ὁ. ὅν. κύρ. οίκογεν.

νικητηρίας. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 4 Φεβρ. 92.

«**Νικ** - Ιπλάς, ή. » Λογοπαιγνιακῶς ἐπειράφησαν οὕτω στίχοι τινες παρθημένοι ἐκ τῶν 'Ομηρου, πρὸς γελοιοποίησιν τῶν ἐκ νικελίου νομισμάτων. Κώδων 27 Φεβρ. 94. Λύτοθι ἔτι καὶ τὰ ἔξης δύο λογοπάγνια. «Τῷ ὑπερμάχῳ στρατηῷ τὸ Νικελτήρια » καὶ: «Ω 'Ελλη-νικέλ-λασ. »

— 'Αμιλλώμεθα δηλ. διὰ τούτων καὶ τῶν τοιούτων πρὸς τοὺς καλεμπουροποιούς Γάλλους!

Νικοκασσομέρημα, τό. Ούτως ἀπέδωκεν ὁ 'Αλ. 'Ρ. Ράγκ. τῷ 1860 τὸ τοῦ 'Αριστοφάνους ἐν 'Ορνισι βῆμα μελλοΝικιάν, δχι κακῶς.

«**νικήραφος** πεδίας 'Ολυμπίας. » Π. Χιώτ. 59.

Νικοδήμειος, 2. (ἀγώνισμα ἀπό γοργίας Κωνσταντίνου Νικοδήμου, Ψαριανού.)

Νικόδιφρος ὁ βασιλεὺς Ζαΐστρατας (ἐν Ἰδίᾳ.) Δημ. Γαλαν.

Νικοειδής, 2. δρυοίς Νική. Δ. Ι. Μαυροφόρ. ἐν Πανδ. 54.

Νικολῆης, ὁ. ὅν. κύρ. οίκογεν.

Νικορεόντειος, 2. (ἐπιγραφή.) Γ. Χρυσόβ. 44. — Χρ. Φιλητ. 44.

Νικολαΐδειον παρθεναγωγεῖον ἐν Λέρῳ, κληθὲν ἀπό Βασιλ. Νικολαΐδου. ψήφισμα Λεξίων ἐν 'Ακρ. 23 Νο. 90.

Νικολαΐδης, ὁ. ὅν. κύρ. οίκογεν.

Νικολέης, ὁ. ὅν. κύρ. οίκογεν.

Νικοτιανή, ή βοτάνη τοῦ καπνοῦ, ή ἔξι 'Αμερικῆς τὸν ιγ'. αἰώνα ἐκοιμίσθη εἰς Πορτογαλίαν καὶ ἐκεῖθεν ὁ πρεσβευτής τῆς Γαλλίας Jean Nicot ἐπεμψε σπόρου αὐτοῦ

